

همکاری دانشگاه‌های صنعتی سهند و بغداد

هیاتی از دانشگاه صنعتی بغداد از محیط‌های آموزشی، مراکز تحقیقاتی و پژوهش‌کده‌های صنعتی سهند بازدید و برای همکاری‌های دو جانبه اعلام آمادگی کردند.

مدیر امور همکاری‌های بین الملل دانشگاه صنعتی سهند گفت: در این بازدید برای پذیرش دانشجوی مشترک در مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا در رشته‌های مختلف توافق شد. در این زمینه، با توجه به جامعیت دانشگاه‌های صنعتی بغداد و سهند مقرر شد رشته‌های موجود در همه ۱۰ دانشگاه دانشگاه صنعتی سهند پوشش داده شود. با توجه به توانمندی‌های دو دانشگاه در زمینه آزمایشگاهی، مقرر شد آزمایشگاه‌های دو طرف حمایت، پشتیبانی و همکاری دو جانبه با یکدیگر داشته باشند و همکاری‌های پژوهشی هم اولویت بعدی در توسعه مناسبات دو طرف خواهد بود.

بنیانگذار صنایع غذایی «شکلی» در گذشت

حاج محسن شکروی، بنیانگذار صنایع غذایی شکلی و کارآفرین برگزیده جشنواره امین‌الضرب اردفانی را وداع گفت.

این برند، فعالیت خود را چیزی در حدود ۱۵۰ سال

پیش (اواسط قرن سیزدهم شمسی) در محله شتریان (کوی دوه چی) واقع در شهر تبریز آغاز کرد (تولید محصولات لبنی از جمله ماست و پنیر و خامه و نگهداری دو یخچال طبیعی و توزیع آن در سراسر شهر تبریز)… در آن دوره، کوی دوه چی به عنوان یکی از فعال‌ترین مراکز تجارت محصولات کشاورزی و لبنی در شهر تبریز شناخته می‌شد.

محسن شکروی در سال ۱۳۵۴ شمسی، کارخانه مجهز خود را در جاده مخصوص کرج احداث کرد و برند فعلی غذایی شکلی در بیستم شهریور ماه سال ۱۳۵۶ به طور رسمی آغاز به کار کرد. او در سال ۱۳۷۱ برای گسترش حوزه پخش و افزایش تولید خود، شرکت صفاپخش را نیز راه‌اندازی کرد.

۲ کشته و چهار مصدوم در واژگونی تانکر سوخت در تبریز

یک تانکر سوخت از تهران به سمت تبریز در حرکت بود هنگام ورود به تبریز از مسیر خود خارج شد و به مسیر مخالف رفت و با یک دستگاه خودروی سواری پراید شاخ به شاخ برخورد کرد.

دو کودک فوتی این حادثه به پزشکی قانونی منتقل شد و ۳ مصدوم به سینا (۱ زن حدودا ۳۵ ساله – ۲ مرد ۲۷ و ۳۵ ساله) و ۱ مصدوم مرد ۲۸ ساله توسط اورژانس به امام رضا (ع) منتقل شد. همچنین دو نفر از پرسنل آتش‌نشانی حدودا ۳۰ و ۳۵ ساله در محل حادثه درمان سرپایی شد.

اعطای تسهیلات بانکی کم بهره برای مرمت بازار تاریخی تبریز

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی آذربایجان‌شرقی بر حمایت از بخش خصوصی در راستای بازسازی و مرمت بازار تاریخی تبریز تاکید کرد و افزود: ما در زمینه‌های مختلف از جمله اعطای تسهیلات بانکی کم‌بهره از بخش خصوصی حمایت می‌کنیم.

احمد حمزه‌زاده در حاشیه افتتاح رستوران سنتی در بازار تاریخی تبریز ضمن اشاره به هفته گردشگری به تلاش اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با همکاری و همیاری بخش خصوصی برای تبدیل مناطق کم توجه، منفصل بازار سرپوشیده تبریز که از کانون توجهات دور شده بود به مرکز توجهات تاکید کرد و افزود: ما در تلاش هستیم که در راستای پویا سازی و افزایش جذابیت بازار تاریخی تبریز که ثبت جهانی شده است با همکاری بخش خصوصی بین مراکز و بخش‌های مختلف بازار یکپارچگی برقرار کنیم.

وی خدمات گردشگری را عامل مهمی برای جذب گردشگر عنوان کرد و ادامه داد: خدمات گردشگری مانند ایجاد رستوران های سنتی و کافی شاپ‌ها که جزو نوافت‌ات بازار تاریخی است که در راستای رفع مشکل آن چند طرح در دست ساخت و تجهیز است.

حمزه زاده از مرمت، بازسازی و بهسازی بازارچه شتریان بازار تاریخی خیر داد و به حمایت اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی از بخش خصوصی تاکید کرد و ادامه داد: ما در راستای حمایت از بخش خصوصی در زمینه صدور مجوز، اعطای تسهیلات بانکی کم بهره، کمک‌های فکری، طرح‌های مرمتی و بازسازی همکاری و همیاری کاملی انجام می‌دهیم.

کاروانسرای جمال‌آباد شهرستان میانه از آثار و ابنیه های فاخر دوره ایلخانی است که در نشست هفته گذشته کمیته میراث جهانی یونسکو در ریاض ثبت جهانی شد، اما این اثر باستانی در سده‌های گذشته و سطر به سطر سفرنامه جهانگردان فرنگی دارای شهرت و آوازه جهانی بوده است.

که گزارش ایرنا، کاروانسرای جهانی جمال‌آباد در روستایی به همین نام در بخش کاغذکنان شهرستان میانه از جمله آثار فاخر و ارزشمند دوره ایلخانی به شمار می رود که در مسیر جاده قدیم میانه – زنجان قرار دارد و جزو کاروانسراهای برون شهری از نوع چهار ایوانی است که به صورت یک طبقه ساخته شده است.

این اثر تاریخی در دوره شاه عباس دوم صفوی بازسازی و مرمت شده است و تاریخ بنای این اثر به خاطر مرمت و بازسازی به قرن یازده هجری نسبت داده می‌شود، اما قبل از آن به صورت چهارخانه در قرن هشتم هجری قمری از کاربرد زیادی برخوردار بوده است که نوشته‌های جهانگردان مشهور آن دوران این ادعا را تأیید می‌کند.

موریس دوکوتزیونه، شوالیه ژان شاردن، جوانی فرانسچسکو جملی کاری و ژان باتیست تاورنیه از جمله جهانگردان بنام و مشهور اروپایی هستندکه هر کدام در سفرنامه های خود از کاروانسرای جمال آباد نام برده و از آن به عنوان یکی از بهترین مکان های استراحت مسافران و جهانگردان یاد کرده اند. یکی از مهمترین اسناد تاریخی مربوط به کاروانسرای جمال آباد مربوط به نوشته ای "شاردن" فرانسوی است که در آن به صراحت از این مکان نام برده و نوشته است: تاریخ بنای این کاروانسرا حدود سال ۷۳۳ قمری و به دست غیاث الدین محمد (وزیر سلطان ابوسعید مغول) بوده و بنا دارای آب انبار و مناره از دوره ایلخانی است.

وی درباره موقعیت کاروانسرای جمال آباد می نویسد: این بنای تاریخی در کنار روستای جمال آباد میانه واقع در ۳۵ کیلومتری جنوب شرقی شهر میانه قرار دارد؛ روستای جمال آباد زمانی در تلاقی جاده ترانزیت قدیم و جاده ابریشم دارای اهمیت و بسیار پررونق بوده و به عنوان مهمترین کاروانسرای بین زنجان و تبریز است. شاردن به سال ۱۶۴۳ میلادی در خانواده ای ثروتمند و تاجر سنگ های قدیمی در پاریس متولد شد، او در سال ۱۶۶۵ میلادی از طریق استانبول به تبریز آمد و سپس از طریق قزوین به قم و کاشان رفت و پس از اقامت ۱۸ ماهه در اصفهان، به سوی بندر عباس رفت تا از آن طریق ایران را ترک کند. او که در دوران جهانگردی خود سه بار به ایران سفر کرده بود، در سال ۱۶۷۱ برای بار سوم از ایران بازدید کرد که این سفر چهار سال به درازا کشید.

سفرنامه شاردن مفصل ترین و بهترین سیاحت نامه ای است که در تاریخ اروپای قرن فدهم موجود است و هر آنچه در سفرنامه او نوشته شده، به وسیله بیشتر سفرنامه های بعدی تأیید شده و علمای عصر کنونی نیز هنوز از این کتاب به منزله منبعی برای تحقیقات خود استفاده می کنند.

این جهانگرد فرنگی در جلد سوم کتاب ۱۰ جلدی سفرهای سر ژان شاردن مفصل درباره ایران و مسافرت خود به تبریز و بازدید از کاروانسرای جمال آباد اشاره کرده است و درباره اوضاع کشور ایران و شرحی در مورد شرق دور و معرفی شهرهای ایران اطلاعات مفیدی داده ائست.

"موریس دوکوتزیونه" جهانگرد آلمانی که همرا با سفیر کبیر روسیه در دوره قاجار به ایران آمده بود، در کتاب "مسافرت به ایران دوران فتعلی شاه قاجار" به بازدید خود از کاروانسرای جمال آباد اشاره کرده و از آن به عنوان یکی از بهترین بناهای تاریخی آذربایجان و ایران یاد کرده است.

او که در سال ۱۲۳۴ قمری از تبریز به سمت میانه روانه شده و از این شهر بازدید کرده است، به گفته خودش شب را در کاروانسرای

آذربایجان شرقی

آوازه کاروانسرای جمال آباد میانه در سفرنامه های فرنگی

جمال آباد اقامت می‌کند و در این خصوص می نویسد: بالاخره در کاروانسرای جمال‌آباد ماندیم که ۵۲۰ سال از تاریخ بنای آن می‌گذرد و در اوج استحکام باقی مانده است. اثر باستانی در سده‌های گذشته و خصوصاً در اوج استحکام باقی مانده است. رفتار و آداب و رسوم ایرانیان تحقیق کرده و در سفرنامه اش چنین نگاشته است: ایرانیان تنها در یک زمینه به تجمل گرایش داشته، زندگی‌شان در گستره‌های دیگر اساساً"تجملاتی نیست.

او می‌نویسد: از چیزهایی که عبث در انتظار آن بودم مشاهده زندگی با تجمل مشرق زمینی بود، قسمت خارجی خانه زینتی زائد بر زیباییات ظاهری چادر نداشت، در قسمت داخلی هم جز چند تخته قالی که عبارت از تمام اثاث‌اللبت بود چیز دیگری مشاهده نمی‌شد.

دوکوتزیونه ادامه می‌دهد: بزرگان آسیا تمام علایم بزرگی را به لباس خود انحصار داده‌اند. چه لباس های کشمیری پوشند و شمشیر و خنجرى به خود آویزند که زینت آن نسل به نسل اثر می‌رسد، برای سواری هم اسب خوبی دارند که یراق و دهانه آن طلاست.

"جیبونی فرانسچسکو جملی کاری" دیگر جهانگرد فرنگی از کشور ایتالیا است که در نوشته‌های خود از وجود برج‌های هفت‌گانه و زیبای کاروانسرای جمال آباد خبر داده و نوشته است: این کاروانسرا در زمینی به مساحت ۵۰ در ۶۰ مترمربع بنا شده است.

وی در سال ۱۶۵۱ میلادی در ایتالیا متولد شد و در ۱۷۲۵ در سن ۷۴ سالگی در ناپل درگذشت.

کاریى به سراسر جهان سفر کرده بود و در سفر به ایران که از طریق مصر، ترکیه و ارمنستان انجام شد، به مدت بیش از پنج سال طول کشید و کتابی با عنوان "سفر در سراسر جهان" در ۶ جلد به چاپ رساند که جلد دوم آن اختصاص به ایران دارد. او در جلد دوم کتابش با عنوان "مشاهدات جالب در ایران در سال ۱۶۱۹م" به بازدیدهای خود از محل های مختلف ایران و آذربایجان و معرفی تبریز اشاره کرده و از کاروانسرای جمال آباد نیز نام برده و آنرا بنایی بزرگ و قابل توجه و محل استراحت مناسب برای جهانگردان دانسته است. چاپ اول این کتاب در سال ۱۳۴۸ توسط اداره کل فرهنگ و هنر آذربایجان شرقی منتشر شده است.

جهانگرد و بازرگان دیگر اروپایی که در سفرنامه خود از کاروانسرای جمال آباد نام برده است، "ژان باتیست تاورنیه" مشهور فرانسوی است که در عصر صفوی بارها به ایران و مشرق زمین سفر کرد که سفرنامه او در شرح وقایع دوره صفویه و وقایع دربار صفوی بسیار زیبا و نادر می باشد.

سفرهای او بین سال‌های۱۶۳۲ تا ۱۶۶۸میلادی صورت گرفت و سفر او لش در زمان سلطنت شاه صفی اول شاه عباس بزرگ و سفرهای دیگرش در زمان شاه عباس دوم و سلیمان‌شاه بود.

تاورنیه در جریان سفر دوم خود به سال ۱۶۳۸ میلادی از طریق آناتولی و شهر زمیر به مرز ایران و سپس به تبریز و در نهایت به اصفهان رسید، اما در سفر پنجم به سال ۱۶۵۷ میلادی و از طریق ماریس و سپس لیورنو در ایتالیا به زمیر و تبریز سفر کرد. این جهانگرد در آخرین سفر خود در سال ۱۶۶۳ از پاریس، زمیر و ایروان بار دیگر به تبریز آمد و از طریق میانه از نزدیک کاروانسرای جمال آباد را مشاهده و نسبت به بنای قدیمی‌ای اظهار نظر کرده است.

کاروانسرای جمال آباد با مساحت ۲ هزار و ۸۵۲ مترمربع عرصه و ۲ هزار ۵۲۵ مترمربع اعینای در نوع خود بزرگ‌ترین کاروانسرای تاریخی موجود در شمال غرب کشور است که در هفتم مه‌رمه سال ۱۳۸۱ به شماره ۶۱۵۲ در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسیده است. این اثر جهانی به صورت حیاط مرکزی است و چهار ایوان در اطراف آن قرار دارد که سر در بنا به صورت دو طبقه است و چهار برج مدور در چهار ضلع آن واقع شده‌اند.

رئیس مجمع نمایندگان آذربایجان شرقی در گفت وگو با خبرنگارایرنا، کاروانسرای جهانی جمال‌آباد را جلوه‌ای از نقش بشردوستانه مردمان منطقه در موضوع خدمات رسانی به مسافران و جهانگردانان آن دوران دانست و گفت: تاریخ آذربایجان مملو از چنین بناها، یادبودها و آثار و ابنیه های گوناگون است که در خدمت جامعه جهانی است.

مهدی اسماعیلی با بیان اینکه آثار باستانی یک کشور نشانگر تمدن، هویت ملی، فرهنگ غنی و توسعه یافتگی در ادوار گذشته است، ثبت جهانی کاروانسرای جمال آباد را از نقش بشردوستانه مردمان این منطقه است که با ساخت این اثر ملی روحیات و علاقیات خود را نشان داده اند و ثبت جهانی این تلاش‌های مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری آذربایجان شرقی قدردانی کرد.

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی آذربایجان شرقی نیز در خصوص مراحل بازسازی و آماده سازی کاروانسرای جمال آباد میانه برای ثبت جهانی در گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار کرد: مرمت اساسی کاروانسرا از سال ۱۳۸۵ آغاز شده بود. احمدحمزه زاده گفت: به علت بی‌توجهی به این بنای تاریخی قسمت‌های جنوب شرقی و جنوب غربی کاروانسرا از بین رفته و بخش‌های نسبتا سالم کاروانسرا نیز تحت تصرف اهالی روستا به عنوان انبار علوفه و محل نگهداری احشام قرار گرفته بود. در مرحله اول بازسازی و احیا، کاروانسرا رفع تصرف و نظیف بخش‌های اشغال شده انجام شد. در ادامه خرابکاری و آواربرداری از داخل فضاها و انتقال آنها به خارج از بنا و محوطه و پی بندی و استحکام بخشی پی‌ها و پایه‌های دیوارهای ساختمان انجام شد. بخش‌های از بین رفته برح‌های شرقی و غربی و دیوارهای پیرامونی اثر بازسازی عین به عین شده و مرمت و بازسازی دیوارها، پایه‌ها، طاق‌ها، ایوان‌ها و طاق چشمه‌ها انجام شد. در مرحله بعد سبک سازی پشت بام و اجرای شیب‌بندی مطابق عیارهای اصلی و موجود به همراه سابق کاری پشت بام و پیرامون دیوارهای پشت بام اجرا شد. مرمت سترخان‌ها و صحنه‌های پیرامونی داخلی بنا و حیاط و سردر و ورودی و بازسازی اجاق‌ها و شومینه‌ها در فضا‌های مربوطه نیز اتمام یافت.

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی آذربایجان شرقی همچنین تشریح کرد: شروع اقدامات اولیه پرونده ثبت جهانی کاروانسراها از سال ۱۴۰۰ بوده که پس از تهیه و تکمیل مستندات در سال ۱۴۰۱ به وزارتخانه ارسال شد. در پاییز سال ۱۴۰۱ هیئت ارزیابی یونسکو از کاروانسراهای استان علاوه بر محافظت و نگهداری از آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به جهانیان، موجب نوعی تبلیغات برای منطقه و شهرستان می‌شود که این یکی از چالش‌های مهم حوزه گردشگری است. ثبت یک اثر در فهرست میراث جهانی سبب می‌شود معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به عنوان هدف تاریخی و ارزشمند تسریع شده و نوعی تبلیغات برای آن اثر و مکان و منطقه محسوب شود باید توجه داشت وقتی یک اثر تاریخی به عنوان میراث جهانی ثبت می‌شود، حفاظت از آن در عین باقی ماندن در حیطه حاکمیت کشور مربوطه، به عهده تمام کشورهای

عضو نیز قرار می‌گیرد. حسینی با بیان اینکه ثبت جهانی کاروانسرای جمال آباد سبب اطلاع‌رسانی مناسب به جامعه جهانی و نتیجه موجب افزایش فعالیت گردشگری، جذب منابع مالی و رونق اقتصاد محلی و عامه مردم می‌شود، گفت: بعد از ثبت جهانی هر اثر اگر فعالیت‌های گردشگری به خوبی برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی شود، می‌تواند منابع مالی مهمی را برای شهرستان میانه آورد. با سرریز شدن گردشگران و نیز برای اقتصاد محلی به ارمغان آورد. با سرریز شدن گردشگران در ابعاد اقامتی، پذیرایی، ارتباطی و جاده‌ای و حمل و نقل زمینی یا هوایی بهبود یافته و کسب و کارهای کوچک و بزرگ محلی مرتبط با خدمات گردشگری به این واسطه شکل می گیرد.

نماینده مجلس از وزیر میراث فرهنگی به دلیل دیدار نزدیک از کاروانسرای جمال‌آباد در سفر دوم هیات دولت به آذربایجان شرقی، دستور ویژه پیگیری ثبت جهانی و تلاش‌های مدیرکل میراث‌فرهنگی و گردشگری آذربایجان شرقی قدردانی کرد. این نماینده مجلس شورای اسلامی از وزیر میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به دلیل دیدار نزدیک از کاروانسرای جمال‌آباد در جریان سفر دوم هیات دولت به آذربایجان شرقی و دستور ویژه برای پیگیری ثبت جهانی و تلاش‌های مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری آذربایجان شرقی قدردانی کرد.

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی آذربایجان

شرقی نیز در خصوص مراحل

بازسازی و آماده سازی کاروانسرای

جمال آباد میانه برای ثبت جهانی در

گفت و گو با خبرنگار ایرنا اظهار

کرد: مرمت اساسی کاروانسرا از

سال ۱۳۸۵ آغاز شده بود.

احمدحمزه زاده گفت: به علت

بی‌توجهی به این بنای تاریخی

قسمت‌های جنوب شرقی و جنوب

غربی کاروانسرا از بین رفته و

بخش‌های نسبتا سالم کاروانسرا

نیز تحت تصرف اهالی روستا به

عنوان انبار علوفه و محل نگهداری

احشام قرار گرفته بود. در مرحله

اول بازسازی و احیا، کاروانسرا رفع

تصرف و نظیف بخش‌های اشغال

شده انجام شد. در ادامه خرابکاری

و آواربرداری از داخل فضاها و

انتقال آنها به خارج از بنا و محوطه

و پی بندی و استحکام بخشی پی‌ها

و پایه‌های دیوارهای ساختمان انجام

شد. بخش‌های از بین رفته برح‌های

شرقی و غربی و دیوارهای پیرامونی

اثر بازسازی عین به عین شده و

مرمت و بازسازی دیوارها، پایه‌ها،

طاق‌ها، ایوان‌ها و طاق چشمه‌ها

انجام شد. در مرحله بعد سبک

سازی پشت بام و اجرای شیب‌بندی

مطابق عیارهای اصلی و موجود

به همراه سابق کاری پشت بام و

پیرامون دیوارهای پشت بام اجرا

شد. مرمت سترخان‌ها و صحنه‌های

پیرامونی داخلی بنا و حیاط و سردر

و ورودی و بازسازی اجاق‌ها و

شومینه‌ها در فضا‌های مربوطه نیز

اتمام یافت.

مدیرکل میراث فرهنگی،

گردشگری و صنایع دستی آذربایجان

شرقی همچنین تشریح کرد: شروع

اقدامات اولیه پرونده ثبت جهانی

کاروانسراها از سال ۱۴۰۰ بوده که

پس از تهیه و تکمیل مستندات در

سال ۱۴۰۱ به وزارتخانه ارسال شد.

در پاییز سال ۱۴۰۱ هیئت ارزیابی

یونسکو از کاروانسراهای استان

علاوه بر محافظت و نگهداری از آن

اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش‌های آن به

جهانیان، موجب نوعی تبلیغات

برای منطقه و شهرستان می‌شود که

این یکی از چالش‌های مهم حوزه

گردشگری است. ثبت یک اثر در

فهرست میراث جهانی سبب می‌شود

معرفی ارزش‌های آن به جهانیان به

عنوان هدف تاریخی و ارزشمند

تسریع شده و نوعی تبلیغات برای

آن اثر و معرفی ارزش